

УДК 159.99

В. В. Кириченко

ЕКОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ СУСПІЛЬСТВА

У статті порушується проблема екологічної безпеки інформаційного середовища. Аналізується поняття екології інформаційної діяльності. Вказуються на основні причини порушення екологічної безпеки інформаційного середовища суспільства та їх вплив на психічне здоров'я особистості. Опираючись на концепцію творчого поетичного світосприйняття В. О. Моляко, зазначаються можливі шляхи покращення інформаційної безпеки суспільства.

Ключові слова: інформація, соціальна екологія, інформаційна безпека, творче поетичне світосприйняття.

Постановка проблеми. Динаміку розвитку сучасного суспільства можна охарактеризувати, як рух із прискоренням. З геометричною прогресією зростає кількість населення Землі, чисельність соціальних осередків, культур та субкультурних утворень; стираються грані невідомого, недослідженого, що змушує людину, так чи інакше, бути у контексті тих соціально-економічних та глобалізаційних процесів, учасником, а часом і заручником яких вона є. У вирі інформації, як сукупності знань, світоглядних уявлень людини та людства в цілому, продуктів фізичної та психічної активності індивідуального та колективного суб'єкта соціальних відносин, людина постійно перебуває під її тиском, який породжує різного роду соціальні та особистісні розлади.

Порушення психосоціального розвитку можуть бути спровоковані особливостями медіадіяльності суспільства, порушеннями екологічної безпеки інформаційної продукції, «неконтрольованістю» інформаційної активності окремих членів суспільства та соціальних угруповань. «Важлива функція культури полягає у створенні ідеальних форм... Культура може притягнути, а може відштовхнути чи не помітити. Іншими словами, між ідеальною і реальною формами іс-

нують різниці потенціалів, що і породжують рушійні сили розвитку» (В.П. Зінченко) [3, с. 228-229]. Сприйняття та переробка інформації вимагає розвитку психосоціальної готовності особистості до усвідомлення та адекватної реакції на неї. Відкритість і доступність медіапростору для різних вікових категорій населення вимагає від комунікатора зваженого підходу до виготовлення інформаційної продукції, яка має бути доступною у межах «порогового сприйняття» саме тієї цільової аудиторії, на яку вона розрахована [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Із різною метою суспільство штучно регламентує доступ до окремих елементів культури, таким чином формується соціально-корисна поведінка, вектор суспільного розвитку, знімається соціальне напруження та міжгрупове протистояння. На думку Т.М. Тіхомірової, сучасне суспільство характеризується наявністю протиріч, за яких, з одного боку, відбувається стимуляція здобуття досвіду, а з іншого – протидія [15]. Завдяки цьому вектор розвитку можна контролювати і змінювати у вигідному для суспільства напрямку. Доступ до одних видів досвіду є «загальнодоступним» (правила етикету, побутова діяльність), до інших – «закритим»

(виготовлення атомної бомби). Доступність інформації регулюється як на законодавчому, так і на культурному рівні (у якості табу, звичаїв, заборон) (Сузуму Ямагучі) [13]. В українському законодавстві доступ до інформації забезпечується статтею 34 Конституції України та може бути обмежений у випадках порушення національної безпеки, в інтересах територіальної цілісності, або у випадках, коли інформаційна діяльність одного суб'єкта порушує права та свободи іншого. Обмеження доступу до інформації, як правило, відбувається з міркувань збереження безпеки психічного та фізичного здоров'я людини. Екологічність інформації – це її природовідповідність психосоціальному розвитку людини, яка дає можливість створити безпечне для неї інформаційне середовище [5]. Порушення екологічності може стосуватися як змісту повідомлення, так і його невідповідності світоглядним уявленням людини, несумісності знакових систем реципієнта та комунікатора, історичного контексту повідомлення. Одна і та ж інформація у різних контекстах та способах оприлюднення (особливо у поєднанні з експресією) може спричинити масові заворушення, агресивні та протиправні дії, емоційний дискомфорт та інші психосоматичні розлади.

Формування уявлень про базові (соціально необхідні) елементи середовища, про «світ загалом» відбувається «лінійно-концентричним» шляхом. Поступове накопичення знань та віковий ценз виготовлення елементів матеріальної та духовної культури допомагає вберегти психіку дитини від надмірного емоційного та інформаційного перевантаження. Люди, які отримують знання про оточуючий світ із телевізора, газет, Internet-ресурсів намагаються привести у відповідність зовнішній, реальний світ із тим світом, який вони реконструюють за допомогою засобів медіа (Barbara J.W.) [19]. Зміст і форма опису будь-якого явища для різних вікових груп містить різні інформаційні модулі, які ускладнюються, та поступово, у процесі соціалізації, розширюють межі знань людини, її світоглядні уявлення. На думку Майкла (Міхаеля) Полані, будь-які знання повинні бути особистісними (відображати суб'єкта, якому вони належать), а тому одна й та ж інформація про об'єктивну реальність, може по-різному репрезентуватися у свідомості суб'єкта [12]. Об'єктивна, знеособлена інформація існує як будівельний ресурс, який використовується для побудови макету «картини світу» людини. Про це наголошував Леслі Уайт: за допомогою слів людина створює собі новий світ, у якому вона живе настільки ж реально, як і у перцептивному, чуттєвому світі, беручи з культурного середовища лише те, що вважає за необхідне [6]. У практичній діяльності індивіда важливішою є суб'єктивна інформація про оточуючий світ, оскільки вона містить індивідуальні враження про нього (досвід взаємодії зі світом), а тому допомагає краще адаптуватися до оточуючого середовища. У роботі «Два види психічного реалізму» Tamas Demeter пояснює причини існування наукової та побутової психології [20].

Наукова психологія не суперечить «людській», яка (опираючись на методологію герменевтики) пояснює самій людині її внутрішні переживання, вчинки, події та внутрішній стан зрозумілою для неї мовою. Досвід у цьому плані є, по суті, вмістилищем індивідуальних знань про світ, відібраних та розміщених таким чином, щоб найкраще взаємодіяти зі світом та власним «Я». Він відсіює усі зайві, непотрібні, хибні інформаційні блоки та, навпаки, регулює поведінку людини таким чином, щоб якомога краще засвоювати необхідні знання.

Виклад основного матеріалу дослідження. У часи соціальних загострень культура виконує функцію соціального абстрактора істини – у всьому, що відбувається, є причина і є наслідок. Основне її завдання у періоди нагнітання соціальної напруги – проводити інтервенції інформації у вигляді знань, суджень та ставлення референтних для суспільства осіб (у вигляді офіційних виступів, заяв, розпоряджень), які, можливо не завжди були детермінантами гуманної та просоціальної активності, проте завжди викликали прогнозовану реакцію у межах спільноти. Утворення релігії та окремих вірувань свого часу було ініційоване необхідністю опису та пояснення об'єктивної реальності з причин збереження екологічної безпеки інформаційних відносин суспільства. Сакральні релігійні тексти містили основні пояснення світобудови, які можна екстраполювати на будь-яку ситуацію, вчинок, подію, з якою зустрічалась людина. Наприклад, у християнстві необхідність «потом і кров'ю» здобувати хліб пояснюється порушенням Адамом та Своєю заповідей Божих (першородний гріх). Древні слов'яни пояснювали атмосферні явища грому та блискавки на небі – гнівом Перуна, а скандинави – Тора, греки – Зевса. Релігія тривалий час виконувала функції психології (і деякі з них виконує до сих пір), що, власне, дає можливість будь-яку подію індивідуального чи соціального значення звести до «волі Божої», «гріховності людини», чи «дій лукавого» та, основне, вберегти психічне здоров'я людини від травмуючого впливу інформації.

Однією з проблем сучасності є «перехід до споживачького способу життя». Це стосується як сфери матеріального виробництва, так і сфери духовності людини. На це вказував Мераб Костянтинович Мамардашвілі «...зацікавлену молодь можна побачити всюди, де можна отримати якийсь інтелектуальний та моральний заряд. Але біда у тому, що все це носить, в основному, споживачький характер: молодь не працює» [7, с. 172]. Пересічні споживачі все частіше приймають інформацію, забуваючи відсіювати «зерно від половини», а конкретніше – не бажають піддавати критиці почуте, побачене та відчуте не своїми «очима та розумом». Проблемами екології, як то у ситуації порушення діяльності екосистем, так і випадках техногенних катастроф, суспільство цікавиться у разі появи шкідливих для нього наслідків; таку аналогію можна провести, наприклад, з державними медичними установами, лівова частка фінансування яких, серед держав перехідної економіки, іде на лікування пацієнтів, а не на профілактику захворювань.

Вчення про ноосферу та «розумове поле землі» В.І. Вернадського, Е. Леруа, П.-Т. де Шардена, К. Ясперса зумовили виникнення соціальної екології, яка вивчає діяльність та взаємодію соціальних екосистем, світу, створеного за образом та подобою людини [17, 18]. Закономірності діяльності природних біологічних екосистем можна екстраполювати на соціальні спільноти. За принципами еволюційної теорії Ч. Дарвіна «боротьби за існування та еволюції видів» відбувався розвиток народів, держав, культур; як і у природі, у них є два шляхи розвитку – еволюція, перехід кількісних показників у якісні новоутворення, та революція. Ці два процеси соціальних перетворень є похідними результатів інформаційних відносин у суспільстві, перший із яких здобувається шляхом культурного, інтелектуального розвитку суспільства, інший – як наслідок порушень інформаційних зв'язків у суспільстві, інформаційного «тромбування», ідеологічних викривленнях пояснення явищ об'єктивної дійсності, що може у будь-який момент у точці біфуркації призвести до неконтрольованого вибуху соціального невдоволення. Огюстен Кабанес та Леонард Насс у роботі «Революційний невроз» (1906) наводять доста ілюстрацій впливу революційного хаосу на психофункціональний стан людей: виникнення «великого страху», садизм та психо-афективні реакції [4]. Однією з причин виникнення суспільно неконтрольованої поведінки вони вважали «великий страх», який виникає як захисна реакція на ситуації соціальної фрустрації. Він призводить до виникнення заперечення на етапі сприймання об'єктивної істини, що породило у роки французької революції (1789–1799) немотивовану агресію, садизм, масову соціальну безвідповідальність та інші форми девіантної та соціально небезпечної поведінки.

«Суспільне багатоголосся», яке характеризує сучасне суспільство, на думку Т.М. Титаренко, уможливило існування різних ідей, думок, поглядів, які є шкідливими лише у випадку виникнення антагонізму між уже сформованими світоглядними уявленнями людини та новою руйнуючою їх інформацією. Шкідливою є не сама інформація, а реакція на неї, яка є настільки передбачуваною – наскільки адекватно та повно зрозуміє повідомлення кінцевий адресат. Тому проблема екологічної безпеки інформації напряму пов'язана з проблемами регуляції доступу до неї та, що найголовніше, з проблемами несанкціонованого доступу, оскільки лише у цьому випадку (доступу до неї нецільовою аудиторією) можлива неконтрольована, непередбачувана реакція.

Ставлення до світу виражається за допомогою емоцій та почуттів. Вони сигналізують про рівень задоволення як базовими елементами зовнішнього середовища, так і виражають вищі почуття людини, які формуються у процесі тривалої взаємодії з об'єктами соціального пізнання. Не всі знання про оточуючий світ здатні викликати емоційні реакції, а лише ті, що стосуються нас, або нашого оточення. Чарльз Дарвін у роботі «Виразження емоцій у людей і тварин» (1870) вказував на їх визначальну роль у процесі адаптації людини до умов

навколишнього середовища, а їх багатство свідчить про широкий адаптивний діапазон людини та чутливість до вектора та сили змін у ньому. Поняття емоційного інтелекту (EQ) позначає здатність людини виражати емоції різного рівня складності, які генеруються у відповідності до специфіки ситуації та складності моделі її суб'єктивної реконструкції (а тому тісно пов'язаний з IQ) (Д. Гоулман, Д. Майер, П. Саловей) [2].

У процесі соціалізації людини вчиться не лише взаємодіяти з навколишнім середовищем у процесі спільної діяльності та спілкування, вона вчиться пізнавати світ на емоційному рівні. Таким чином паралельно з розумовим розвитком відбувається емоційний розвиток суб'єкта соціальних відносин. У грецькій культурі формування особисті відбувалося у процесі освоєння двох основних видів діяльності: «праксісу» (від. гр. «*praxis*» - дія) – фізичної досконалості, вправності, трудової майстерності, та «поезису» (від. гр. «*poiesis*» - «поява нового») – реалізація власного «Я» у предметах культури, творчості, мистецтві, а також можливості сприймати їх та розуміти. У межах культури мистецтво займалося емоційним формуванням особистості, розширенням меж відображення та відчуття світу [11]. На думку Мартіна Гайдегера, тілесна досконалість (*physis*) пов'язана з душевною гармонією «поезису», які поєднують чуттєвий внутрішній світ особистості з зовнішнім предметним середовищем [16]. Душевна недосконалість та духовна нищість – причини тілесних вад, слабкості духу, фізичного виснаження.

Розуміння поезії, мистецтва та здатність творити – є вершиною гармонії людини, яка не лише перетворює а й відчуває світ. В.О. Моляко, вважає мистецтво засобом «зцілення» душі, основою духовності людини. Розвиток творчого поетичного світосприйняття дає можливість суб'єкту соціальних відносин перебувати у «со-битті» зі світом, а тому «плин життя» насичується яскравими життєвими подіями, «святковістю» та «буденністю» (Т.М. Титаренко), яка адекватно сприймається, та, що основне, адекватно переживається людиною [8, 14]. «У душевному житті людини, як це змогли найкраще показати японські поети – автори танка і хоку, подією може бути навіть сплеск води, помічена серед трав квітка, спів зозулі, незначний жест коханої людини, тому що кожен момент може бути навантажений ядерною енергією смислу життя і смерті, любові та ненависті, сліз та сміху...» [10, с.9]. Мистецтво не вчить «ритуальному трагізму», воно, навпаки, змінює вектор емоцій, хоча по-справжньому радіти уміє той, хто по-справжньому співчував. Зі спогадів В.О. Моляко про Олега Костянтиновича Тихомірова зрозуміло, що почуття гумору та культура інтелігентного жарту є результатом морального та духовного розвитку. [9].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Накопичення досвіду інформаційної діяльності формує особливий стиль взаємодії з інформаційним середовищем, який враховує специфіку соціально-рольової поведінки особистості («межі публічності – інтимності») у інформаційних відносинах, особливості трудової діяльнос-

ті: швидкість оновлення знань у галузі, зміна умов трудової діяльності, психофізіологічні властивості особистості. Стиль інформаційної діяльності включає в себе усталені способи та алгоритми розв'язання життєвих завдань, які потребують пошуку знань: «довіра-недовіра» до окремих медіа-засобів, культурних та ідеологічних формувань (наприклад, до християнства, як способу пояснення явищ об'єктивної дійсності), перевірки достовірності інформації та включення її в індивідуальний життєвий контекст: наскільки отриманні знання є дійсно важливими та актуальними для особистості.

ЛІТЕРАТУРА

1. Глобалізація і безпека розвитку / О.Г. Білорус, М.О. Гончаренко, В.А. Зленко та ін. / [за ред. О.Г. Білоруса]: монографія. – К., 2001. – 733 с.
2. Гоулман Д. Эмоциональный интеллект. Почему он может значить больше, чем IQ? / Дэниел Гоулман – М.: «Манн, Иванов и Фербер», 2013. – 560 с.
3. Зинченко В.П. Посох Осипа Манделштама и Трубка Мамардашвили: к началам органической психологии / Владимир Петрович Зинченко. – М.: Новая школа, 1997. – 335 с.
4. Кабанес О., Насс Л. Революционный невроз // Огюстен Кабанес и Леонард Насс. СПб. – издательство Д. Ф. Коморского, 1906. – 75 с.
5. Красилов А.А. Экология знания и интеллектуальные системы / А.А. Красилов // Высокие технологии в промышленности России. – М., Международная академия информатизации, 1997. – С. 153-160.
6. Лурье С.В. Психологическая антропология: история, современное состояние, перспективы: Учебное пособие для вузов / С.В. Лурье. – 2-е изд. – М.: Академический проект: Альма Матер, 2005. – 624с. – («Gaudeamus»).
7. Мамардашвили М.К. Как я понимаю философию / Мераб Константинович Мамардашвили; [составление и общая редакция Ю. П. Сенокосова]; [2-ое издание, измененное и дополненное]. – М.: «Культура», 1992. – 408 с.
8. Моляко В.А. Исходные предпосылки построения концепции творческого восприятия // Актуальные проблемы психологии: Проблемы психологии творчества: Сборник научных работ / [За ред. В.О. Моляко]. – Т.12. – Вып.8. – Житомир: Вид-во ЖДУ им. И. Франка, 2009. – С. 7-16.
9. Моляко В.А. Психея в кино (эскиз к портрету О.К. Тихомирова) / В.А. Моляко // Методология и история психологии. – 2009. – Том 4. – Выпуск 4. – С. 142-146.

REFERENCES

1. Bilous, O.G., Goncharenko, M.O., Zlenko, V.A. and others. (2001). *Globalizatsiia i bezpeka rozvytku: monografiia. [Globalization and Development Security: monography]*. O.H. Belarus (Ed.). Kyiv [in Ukrainian].
2. Goleman, D. (2013). *Emotsionalnyi intellekt. Pochemu on mozhet znachit bolshe chem IQ? [Emotional Intelligence. Why it can matter more than IQ?]*. Moscow: «Mann, Ivanov and Ferber» [in Russian].

Психологічна безпека інформаційного середовища у останній час знижується за рахунок різкого зміщення акцентів як і у освітній галузі, так і у галузі культури і мистецтва. Інформаційний зміст освіти насичується знаннями, які допомагають пізнавати світ, і все менше залишається знань, які вчать цей світ відчувати. Регуляція доступу до інформаційної продукції, на жаль, є умовною, а саме поєднання змістових блоків – абсолютно непродуманим, як у плані гармонії змісту та форми, так і в плані дозованості її споживання.

10. Моляко В.А. Творческое поэтическое мировосприятие / Валентин Алексеевич Моляко // Актуальные проблемы психологии: Проблемы психологии творчества: Сборник научных работ / [За ред. В.О. Моляко]. – Т.12. – Вып.6. – Житомир: Вид-во ЖДУ им. И. Франка, 2009. – С. 7-19.
11. Пас О. Поэзия. Критика. Эротика / Окивио Пас. – М.: Русское феноменологическое общество, 1996. – 192 с.
12. Полани М. Личностное знание. На пути к посткритической философии / Майкл Полани. – М.: Прогресс, 1985. – 345 с.
13. Психология и культура / [под ред. Д. Мацумото]. – СПб.: Питер, 2003. – 718 с.
14. Титаренко Т.М. Життєвий світ особистості: у межах і за межами буденності / Тетяна Миколаївна Титаренко. – К.: Либідь, 2003. – 376 с.
15. Тихомирова Т.Н. Интеллект и креативность в условиях социальной среды / Татьяна Николаевна Тихомирова. – М.: Изд-во «Институт психологии РАН», 2010. – 230 с.
16. Хайдеггер М. Язык / Мартин Хайдеггер. – СПб.: Эйдос, 1991. – 22 с.
17. Шарден П.Т. Феномен человека / Пьер Тейяр де Шарден. – М.: «Наука», 1987. – 240 с.
18. Ясперс К. Психологія світоглядів / Карл Ясперс; [з нім. пер. О. Кислюк, Р. Осадчук]. – К.: Юніверс, 2009. – 464 с.
19. Barbara J.W. Media and Children's Aggression, Fear, and Altruism / Barbara J. Wilson // *The Future of Children*. – Vol. 18. – No. 1. – Children and Electronic Media (Spring, 2008). – pp. 87-118
20. Demeter T. Two Kinds of Mental Realism / Tamas Demeter // *Journal for General Philosophy of Science / Zeitschrift für allgemeine Wissenschaftstheorie*. – Vol. 40. – No. 1 (Jul., 2009). – pp. 59-71.

3. Zinchenko, V.P. (1997). *Posoh Osipa Mandelstama i trubka Mamardashvili: k nachalam organicheskoi psikhologii [Staff of Osip Mandelstam and Mamardashvili tube: Top Organic Psychology]*. Moscow: The New School [In Russian].
4. Cabanes, O.L., Nass L. (1906). *Revoliutsionnyi nevroz [Revolutionary neurosis]*. Saint Petersburg: Publishing DF Comoros [in Russian].
5. Krasilov, A.A. (1997). *Ekologiya znaniia i intellektualnyie sistemy [Environmental knowledge and intelligent*

systems]. *High-Tech Industry in Russia*. Moscow: Mezhdunarodnaia akademiia informatsii [in Russian].

6. Lurie, S.V. (2005.) *Psikhologicheskaiia antropologiia: istoriia, sovremennoie sostoianniie, perspektivy [Psychological Anthropology: history, current status and prospects: \ Textbook for Universities]*. Moscow: Academic Project: Alma Mater («Gaudeamus») [in Russian].

7. Mamardashvili, M.K. (1992). *Kak ya ponimaiu filosofiiu [As I understand the philosophy]*. P. Senakosau (Ed.). Moscow: «Culture» [in Russian].

8. Moliako, V.A. (2009). Iskhodnyie predposylki postroeniia kontseptsii tvorcheskogo vospriiatiia. [Presuppositions construction of the concept of creative perception]. *Aktualni problemy psyhologii: Problemy psyhologii tvorchosti: Zbirnyk naukovykh prac – Actual problems of psychology: Problems of the psychology of creativity: Collected Works. V.A. Molyako, (Ed.). T.12. – Vyp.8. (pp. 7-16)*. Zhitomir: Printed in Zhytomyr State University named after Ivan Franko [in Russian].

9. Moliako, V.A. (2009). Psikheia v kimono (eskizy k portretu O.E Tihomirova) [Psyche in a kimono (sketch for a portrait O.K Tikhomirov)]. *Metodologiia i istoriia Psikhologii – Methodology and History of Psychology*. Vols. 4. Issue 4. (pp. 142-146). [in Russian].

10. Moliako, V.A. (2009). Tvorcheskoiie poeticheskoiie mirovospriiatiie [Creative poetic world view]. *Aktualni problemy psyhologii. Problemy psyhologii tvorchosti. Zbirnyk nau-*

kovykh prac – Actual problems of psychology: Problems of the psychology of creativity: Collected Works. V.A. Moliako (Ed.). Vols. 12. Issue 6. (pp. 7-19). Zhytomyr: Printing Zhytomyr State University named after Ivan Franko [in Russian].

11. Paz, O. (1996). Poeziia. Kritika. Erotika. [Poetry. Criticism. Erotic]. Moscow: Russian phenomenological society [in Russian].

12. Polanyi, M. (1985). Lichnostnoie znaniie. Na puti k postkriticheskoi filosofii [Personal knowledge. Towards a post-critical philosophy]. Moscow: Progress Publishers [in Russian].

13. Matsumoto, D. (2003). *Psyhologiia i kultura [Psychology and culture]*. D. Matsumoto (Ed.). Saint Petersburg: Piter [in Russian].

14. Tytarenko, T.N. (2003). *Zhyttievyi svit osobystosti: u mezhash ta za mezhamy budennosti [Life world personality: within and beyond the routine]*. Kyiv: Lybed [in Ukrainian].

15. Tikhomirov, T.N. (2010). *Intellekt i kreativnost v usloviiah sotsialnoi sredey [Intellect and creativity in terms of the social environment]*. Moscow: Izd. «Institut Psikhologii, RAN» [in Russian].

16. Haidegger, M. (1991). *Yazyk [Language]*. St. Petersburg: Eidos [in Russian].

17. Chardin, P.T.(1987). *Fenomen cheloveka. [The Phenomenon of Man]*. Moscow: «Nauka» [in Russian].

18. Yaspers, K. (2009). *Psyhologiia svitogliadiiv [Psychology of worldviews]*. Kyiv: Universe [in Ukrainian].

В. В. Кириченко

ЭКОЛОГИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ ИНФОРМАЦИОННОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ОБЩЕСТВА

В статье раскрывается проблема экологической безопасности информационной среды. Анализируется понятие экологии информационной деятельности. Указываются на основные причины нарушения экологической безопасности информационной среды общества и их влияние на психическое здоровье личности. Опираясь на концепцию творческого поэтического мировосприятия В.О. Моляко, отмечаются возможные пути улучшения информационной безопасности общества.

Ключевые слова: информация, социальная экология, информационная безопасность, творческое поэтическое мировосприятие.

V. V. Kyrychenko

ECOLOGY ASPECTS OF INFORMATION SOCIETY ACTIVITIES

Information activities have an important social problem. Information affects the human psyche and its social development. We disclose environmental problems of information society activities. Developed society has a lot of information links between people. In the article the problem of ecological safety information environment is held Information can damage the human psyche. The notion of ecology of informational activities includes the main causes of violations of environmental safety information environment and their impact on the mental health of the individual. Ways, based on the concept of creative poetic worldview by V.O. Moliako, are indicated to improve the information security community. Creative education human forms in humans protective properties of the individual. Poetry allows a person to deeply analyse events and adequately respond to them. The education system should evolve in society more humane educational content. People should learn to analyse the information they receive from different sources. Developed society today has many information resources which strongly influence the person and form his worldview. Modern man is very dependent on the media, which become the main resource of information about the world. Often, the knowledge of the world of human experience and not those stereotypes, which he imposed on the surrounding media. Because the problem is to teach a person to relate his experience with the information that's just spread media. Development information protection rights can contribute to the development of its cultural and aesthetic perception of the pattern during the creative activity. Creative poetic activity develops thinking and cognitive abilities.

Keywords: information, social ecology, information security, creative poetic worldview.

Подано до редакції 11.04.2014